

леки кжщички, отъ които, както слушамъ, не малко били съхранени и до днесъ. Но и госпожа Странгфордъ ние не намѣрихме у дома ѝ. Тя била тръгнала, ни каза прислугата ѝ, тъкмо единъ день прѣди за България *).

Сега чакахме да замръкне и да наближи часътъ 10. До тоя часъ ние потърсихме и намѣрихме нова квартира и сжщия още день се прѣнесохме въ нея, защото видѣхме, че хотелътъ, въ който бѣхме слѣзли, не бѣше за български делегати не само безъ необходими за мисията имъ писма, но още и съ твърдѣ скромни сръдства за що-годѣ нестѣсненъ поминѣкъ въ чужбина и между чужденци. Мимоходомъ ще забѣлѣжа тукъ, че по прѣнасянето ни се загубиха наши сто франка, което бѣше единъ не малко чувствителенъ ударъ за нашия доста добръ прѣсмѣтнатъ малѣкъ пжтнически бюджетъ.

Вечерътъ, часа кждѣ 10, ние се намѣрихме отново въ писалището на *Дейли Нюзъ*, като при единъ вѣренъ и прѣданъ български приятель. Щомъ влѣзохме въ зданието, поискаха ни да запишемъ на една книжка имената си, да кажемъ отъ кждѣ идемъ и какви сме, при това и цѣлътъ, за която желаемъ да видимъ г-нъ директора. Книжката я взе и занесе при него едно момче, а насъ ни въведоха въ една малка, но прѣтрупана съ вѣстници и книги стая. Слѣдъ малко ето че влиза въ стаята единъ мжжъ възвисокъ, възраст зрѣла, около 55—60 години, лице червеникаво, брада длъгнеста, бѣлопрошарена. Не зная какъ, но той ми напомни извѣстенъ типъ на нѣкои

*) За лордъ Странгфордъ споменахъ нѣщо подъ бѣлѣжка въ първата часть отъ тая книжка, стр. 18. Изказаната въ оная бѣлѣжка мисль за него се срѣща въ неговитѣ съчинения: A selection from the Writings of Viscount Strangford on Political, Geographical and Social Subjects, edited by the Viscountess Strangford in tow volumes, London, 1869. — И: The Eastern Question by the late Viscount Strangford de Redcliff e. c. t. London, 1881.